

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

BRYCHTA, Lukáš: *Tábor Hodonín u Kunštátu v proměnách doby: od kárného pracovního tábora po místo kolektivní paměti*. Praha, 2020, 141 stran včetně příloh, vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Téma, které si Bc. Lukáš Brychta zvolil za téma své diplomové práce, tedy dějiny tábora Hodonín u Kunštátu, patří na jednu stranu k tématům mediálně frekventovaným, na druhou stranu však zároveň nepříliš zpracovaným odborným kritickým pohledem historiků. I proto nezůstal diplomant jen u faktografického popisu dějin zvoleného tábora, ale v druhé části se zabýval i jeho tzv. druhým životem, tedy především reflexí tohoto tábora v kolektivní paměti české společnosti. Právě tuto komplexnost, se kterou autor k tématu přistoupil, považuji za jednu z největších předností práce. To, že autor nezůstal pouze u dějin tzv. cikánského tábora, který máme s místem Hodonín u Kunštátu nejvíce spojený, je třeba pochválit. Autor se tím dotkl poměrně citlivého tématu, které zatím není v české historiografii příliš zkoumáno, a sice konkurence jednotlivých skupin obětí (v německé historiografii nazývané *Opferkonkurrenz*).

Domnívám se, že úvodní kapitola, ve které autor shrnuje problematiku vězeňství v českých zemích od doby první republiky po padesátá léta, je poněkud nadbytečná. Jak sám autor přiznává, vycházel zde především z dosavadní odborné literatury a dobových právních norem, se kterými umí dobře pracovat. Je nicméně pochopitelné, že autor měl na začátku pochybnosti, zda bude zvolené téma dostačující pro diplomovou práci, a proto se pustil do rozsáhlého úvodu. Nicméně výsledek má nakonec nadstandardní rozsah a domnívám se, že tato úvodní kapitola je tak poněkud nadbytečná.

Při vlastním popisu dějin hodonínského tábora pak autor vychází nejen z dosavadní odborné literatury (práce Ctibora Nečase, Michala Schustera a nejnověji monumentální dílo Jana Tesaře *Česká cikánská rapsodie*), ale i z dokumentů uložených celkem v sedmi archivech. Díky archivnímu výzkumu tak mohl zejména popsat další zařízení vězeňského typu, která se v Hodoníně nacházela po roce 1945 – tedy internační tábor pro německé obyvatelstvo a tábor nucených prací komunistického režimu. Za zcela objevnou a průkopnickou pak považuji část věnovanou historii rekreačního zařízení, i když by zde bylo ještě možné bádát, například s pomocí metody orální historie. Práce je však dle mého soudu objevná i v tématu, které je dosud nejvíce zpracované, tedy v historii tzv. cikánského tábora. Teprve práce kolegy Brychty mi tak potvrdila skutečnost, kterou jsem tušil, ale neměl ji dosud ověřenou z pramenů – a sice, že velitel tzv. cikánského tábora v Hodoníně Štěpán Blahynka byl otcem literárního historika Milana Blahynky. K tomu bych jen dodal, že tento člověk není jen odborníkem na dílo Vítězslava Nezvala, jak uvádí diplomant, ale i Vladislava Vančury a Milana Kundery. Nelze tak vyloučit, že určitá ideologizace díla Blahynky mladšího, která pronikla i na stránky syntetických děl o dějinách české literatury, mohla mít jeden z kořenů právě v činnosti jeho otce v době druhé světové války, jež mohla být v období komunistického režimu vnímána jako „kádrový škraloup“. Ostatně Milan Blahynka patří i k lidem, se kterými mohl L. Brychta taktéž uskutečnit rozhovor, pokud by byl ochoten se o tématu hodonínského tábora bavit.

Práce je psána čtivým jazykem, který si ponechává odbornou úroveň. Jen bych kolegovi Brychtovi vytkl občasné používání dobových termínů, jako je třeba „asociálové“, které je nutné psát v uvozovkách jako dobový termín.

Práce podle mého názoru zcela splňuje podmínky kladené na diplomové práce, ba je dokonce překračuje. V úvodu diplomant píše, že komplexní a syntetizující práce o dějinách hodonínského tábora zatím nevznikla. Domnívám se, že toto konstatování již neplatí. Práci tak doporučuji nejen k obhajobě, ale i k publikaci, i když ve světle toho, co autor píše v poslední kapitole, si dovedu představit, že nebude v některých kruzích přijata s nadšením.

Datum

V Praze, 7. září 2020

Podpis vedoucího práce

PhDr. Petr Koura, Ph.D.